

EL NOM DE LA GENERALITAT ES EL NOM HISTÒRIC DEL GOVERN DE LA DEMOCRÀCIA CATALANA.

President Companys

LA PUBLICITAT

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: BARCELONA TALLERS D'IMPRESSA: BARCELONA 11 I 12 - TELEFON 19608
CORTS CATALANES, 590, pral.-Tel. 11480

CONSEJ MOLT MALAMENT LA NOSTRA HISTÒRIA I EL NOSTRE ESPERIT AQUELL QUE FUGUI DUSTAT DEL NOSTRE ARDIMENT EN LES CONTRES PER LES LLIBERTATS INDIVIDUALS I COL·LECTIVES.

Terradellas

REUNIO DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

El senyor Terradellas exposa l'obra financera realitzada per la Generalitat

"Discriminades les despeses fetes per Catalunya, és propòsit de la Generalitat anar a la confecció d'uns pressupostos on quedi enquadrada la nostra vida financera"

Fervent adhesió a l'Exèrcit Popular i al ministre de Defensa Nacional, senyor Prieto
Es acordat un vot de gràcies als obrers i tècnics de les indústries de guerra

Vibrant parlament del President Companys

"Catalunya, per voluntat i per sentiment, és un poble que posa les seves simpaties i els seus lligams al costat dels països en què la democràcia ofega les doctrines d'opressió i els sistemes de violència"

No és pas únicament per la necessitat de complir un precepte de l'Estatut que el Govern de la Generalitat s'ha presentat davant el Parlament de Catalunya. Fill d'una majoria parlamentària, la formació governamental que presideix el senyor Companys i el contacte amb la suprema autoritat de la nostra terra, amb l'organisme que representa la sobirania del país. I per això aprofita el compliment del mandat estatutari per acudir davant el Parlament, donar compte de l'ús fet de la confiança atorgada i indicar, en demanda d'una confirmació d'aquesta confiança, els plans per a l'esdevenidor.

En la sessió d'ahir el senyor Terradellas, en nom del Govern, exposava als diputats la tasca duta a terme, d'enguà del 19 de juliol del 1936, en matèria de finances. L'aspecte una mica parcial que sembla que hauria d'haver pres el discurs del senyor Terradellas, limitat a una sola activitat del Govern, desapareixia davant les ramificacions enormes de l'obra realitzada des del departament de Finances, que prenien el paper de propulsor de tota la vida nacional, de l'economia pública i de la mateixa existència de la indústria i el comerç catalans; que s'empenia la feina importantíssima d'organitzar el funcionament de la banca i l'estalvi, desballestats per la subversió; que, per últim, impulsava les indústries de guerra, als obrers de les quals dedicava un aplaudiment unànime la Cambra.

A través del detallat informe del conseller de Finances, tot el procés d'ampliació de les facultats del Govern autònom provocat per les circumstàncies posteriors al 19 de juliol, revivia amb les seves angoixes i les seves il·lusions. El drama més greu d'aquest procés, el fet de la minva dels ingressos, era exposat amb frase sobria i sense inútils dramatismes, tot fent veure el bon acolliment que havien tingut alguns dels nous tributs establerts per la Generalitat. I, com a penya de fidelitat a la institució parlamentària, la promesa de dur ben aviat, així que sia possible, uns pressupostos de la Generalitat, en els quals es concreti una política i es fixi la situació econòmica real de Catalunya.

Davant del detallat informe del senyor Terradellas, com davant del magnífic discurs, ple de vibració patriòtica i de democràcia del President Companys, el Parlament prenien l'emoió de les grans solennitats. Només contradeix aquesta impressió l'absència inexplicable dels consellers del P. S. U. C., que aferrats a una pretesa incompatibilitat personal, fan amb llur apartament de les sessions parlamentàries un tort a la sobirania de les nostres Corts i produeixen a la regada una minva a l'autoritat del Govern, que es presenta incomplet i, per tant, vulnerable, davant els diputats, als quals ha de retre comptes de la seva actuació.

Per cloure el debat, el President de la Generalitat pronunciava un discurs que envindria de fer arribar a tots els recons de Catalunya i donar a conèixer per tot Europa. El tema central podia resumir-se en un mot: que per a nosaltres, catalans, ho representa tot: Llibertat. Per ella, Catalunya donava tot el seu esforç per a aixafar el feixisme i el segneix donant per a guanyar la guerra. Perquè sense aquest clima de llibertat és impossible que visqui el nostre país, el seu més alt representant, el President de tots els catalans, podia afirmar, amb la seguretat d'expressar el sentiment unànime dels seus ciutadans, que estem al costat de les democràcies del món i contra tots els règims totalitaris. Podia refermar també amb autoritat plena la voluntat de Catalunya de mantenir la cordialitat més efusiva entre el seu Govern i el de la República, hoste circumstancial de Barcelona, tot mantenint gelosament els drets de l'autonomia i els drets indeclinables de la Generalitat. Podia dir que, al front com a la reraguarda, Catalunya lluita per la llibertat i per la democràcia, i que, duta per aquesta ideals, està egerra d'obtenir la victòria.

Els aplaudiments calorosos que acollien el discurs del President de la Generalitat revelaven la unanimitat absoluta del Parlament amb les paraules de Lluís Companys. Revelaven també com la confiança dels diputats en el Govern que regia els destins de la nostra pàtria és viva i li dona més força per a dur a terme la seva missió, que té per últim objectiu la victòria.

En compliment d'un precepte estatutari, ahir es reuní el Parlament de Catalunya, en el seu palau del Parc de la Ciutadella. A quarts de nou, comparen d'arribar diputats i el president de la Cambra, senyor Casanoves, el qual passà al seu despatx, d'on es mogué fins al moment de començar la sessió, a les deu arribà el President de la Generalitat, senyor Companys, el qual fou saludat pels diputats i periodistes que hi havia als passadissos. Cinc minuts després els timbres avisaren que el Parlament anava a reunir-se. Al cap de cinc minuts el senyor Casanoves obrí la sessió. Al seu costat, a la taula de la Presidència, hi havia el secretari general, senyor Dot. En el banc vermell s'eleven els senyors Companys, Bosch Gimpera, Sbert, Terradellas, El i Sunyer i Calvet. L'assistència de diputats als corts era molt nombrosa, tot i mancar hi els socialistes.

Un cop llegida l'acta de la sessió anterior, que fou aprovada, el president concedí la paraula al conseller de Finances, senyor Terradellas.

Discurs del senyor Josep Terradellas

"Per acord del nostre Govern — començà dient el senyor Terradellas — La tasca designat per exposar a aquest parlament la qüestió vital de les finances de la Generalitat. No ho faré pas, perquè no és possible, amb l'extensió i el detall que la matèria requereix, sinó solament amb els elements que en facin comprensible l'evolució experimentada, la situació actual i l'orientació futura. Hauré referència en primer lloc a la situació indecisa i precària en què es trobaven el 19 de juliol, i recordar-vos en les causes; després el gran desenvolupament que han obtingut com una conseqüència obligada dels fets que tots coneixem i, finalment, intentaré exposar-vos el pensament que el Govern té per al futur, amb relació a la necessitat essencial d'anar normalitzant la nostra vida econòmica i financera i de procurar, per tots els mitjans, una estreta col·laboració amb el Govern de la República."

Aquesta col·laboració i l'acord a què indubtablement s'arribarà — acord que hem de desitjar que sigui ben ràpid i que la Generalitat consideri indispensable per a tot — permetria — i em pla manifestar-ho al Parlament — que és com manifestar-ho a Catalunya — la realització d'un anhel que sent fa molt de temps, no solament el Conseller que té l'honor d'adreçar-vos la paraula, sinó tot el Govern, de poder presentar ben aviat un pressupost que, encara que els ingressos normals de la Generalitat resultin insuficients per a anivellar-lo, ens permeti, almenys, saber d'una manera el més exacta possible, quines són les despeses que la Generalitat ha d'frontar amb els seus propis mitjans, i quines les que haurà d'endure per compte de l'Estat.

L'OBRA REALITZADA.—SITUACIÓ ABANS DEL 19 DE JULIOL
El senyor conseller de Finances diu que li sembla inútil explicar detalladament tota la tasca realitzada pel seu Departament, i suficientment divulgada. Però he de declarar — afegí — que l'obra realitzada ha estat tothora dirigida, orientada i sostinguda per dos pensaments ben delimitats, que el President Companys va tenir l'encert de fixar com una consigna des del primer moment de la revolució. El primer, la necessitat ineludible de seguir amb tenacitat un pla coherent i de realitzar per damunt de tots els escolis, una obra que, mirada en perspectiva, tingues un fort sentit de continuïtat. L'altra directriu fou la de realitzar una política clara, a plena llum, parlant amb veu alta des del Diari Oficial, que no solament ha recollit els nostres Decrets, sinó adreça les Ordres i les disposicions.

El senyor Terradellas declara que la tasca ha estat difícil i que en ella ha estat ajudat eficaçment per totes les organitzacions polítiques i sindicals, del començament dels fets ençà, han passat pel Govern de la Generalitat.

He de començar — seguí dient el conseller — recordant que en produir-se la subversió militar la Generalitat de Catalunya es va trobar amb què les seves finances no tenien encara una completa estructuració ni cap mena de solidesa, puix que el traspàs de serveis que estava efectuant la Comissió Mixta va quedar paralitzat pels fets del 6 d'octubre i fou necessari la victòria electoral del 16 de febrer del 1936 perquè aquesta recuperés la normalitat constitucional i hom pogués seguir efectuant el traspàs i l'organització a què Catalunya tenia dret. Els ingressos de la Generalitat eren regulats a base solament de tres impostos principals: la contribució territorial, l'impost de Drets reals, i cèntols.

En el moment que la Generalitat anava a l'organització dels seus impostos normals i, a la vegada, estudiant la possibilitat de crear-ne de nous — tal com li permet l'article 17 de l'Estatut — ens vàrem trobar amb els esdeveniments del 19 de juliol, que ens obligaren a afrontar les dificultats sergides i a desenvolupar, regidissimament una política plena de responsabilitats que ens encarrava amb una subvenció, amb una guerra, i amb la instauració d'un nou ordre econòmic i social.

SOTA L'IMPESI DELS FETS
Els fets aquests abocaren la Generalitat a un dilema: o es limitava a fer una política dintre els marges coneguts de les seves atribucions, o, considerant la magnitud excepcional d'aquelles hores, les excedia. El primer volia dir la impossibilitat de poder ajudar d'una manera eficaç i talment de la subvenció feixista. No era pas possible això! No ens quedava, dignament, altre camí que el segon.

Recoberades les posicions de Govern i assegurada la lliure determinació dels factors polítics que configuren l'exercici de la sobirania popular, tots els instruments que formen l'estructura de l'Estat s'han de mantenir en el límit de la seva jurisdicció dins les exigències accidentals que els nous problemes de guerra comporten. I Catalunya es manté en els drets i en els deures de l'Estatut i sabé complir-los i sabé guardar-los.

Les circumstàncies actuals han fet convenient l'estada a Catalunya del Govern de la República i aquesta avinentesa ha de facilitar una relació constant per a resoldre els problemes de les respectives jurisdiccions i ordenar-los i coordinar-los en interès suprem de la victòria. A part de les matèries a les quals correspon al Govern de la República la legislació i l'execució, n'hi ha d'altres en les quals l'Estatut legisla i la Generalitat executa, i caldrà la legislació i l'execució de les quals són dels Govern de la Generalitat.

Situat el Govern de la República i tots els organismes de la vida administrativa central a Barcelona, cap i canal de la regió autònoma, el que tant ens afavoreix, les designacions que se donen a la legislació de les quals no correspon més que per a la resta de la República, i singularment aquelles la legislació de les quals és per a tot el territori, però l'execució de les quals en territori català és pròpia de la Generalitat, poden produir alguns intercanvis que se superen sempre per la lliure interpretació de les lleis constitucionals, per l'estament democràtic que assenyalava a cadascú el lloc del seu deure i l'eficàcia del seu poder, i en últim terme per l'interès dels grans ideals que obliguen a afiançar tots els elements i fer vibrar tots els sentits per a produir la unitat dels factors que apressen la victòria.

No tinc la idea que aquestes paraules que pronuncio algun discurs que obreixi a una exposició de program. A més, ja advertís en les que vaig pronunciar al Parlament, en la passada sessió del 19 d'agost, que el volum moral de la nostra lluita en el seu origen, en el seu curs i en les seves conseqüències i la profunditat del demà i en la seva influència al món, ha estat ja palesades amb una evidència indiscutible. La repetició del tema no és innecessària, però no em correspon. Tots ho volem sacrificar tot per la victòria, que obre amplis camins. En els rangs de l'exèrcit victoriós voldria unitat, disciplina, comandament únic, virtut militar i èfiques en tots els ordres, i així ha estat assolit per les característiques inenarrables d'abnegació i resistència i de moral de l'ànima popular i l'encert de l'eficàcia tècnica i de direcció que m'obliguen ara a pronunciar el nom d'Estadís Prieto. (Aplaudiments.) A la reraguarda també som combatents: No és el dolor de les mares, la tragèdia dels infants, l'auxiliaritat i el treball del ciutadà; però en la política política, el camí de la "libertat per a tots" és la nostra missió.

La tasca que la Generalitat té a l'Oficina Reguladora del Pagament de Salari i la Caixa de Decòmptes. El senyor Terradellas fa unes quantes consideracions respecte al funcionament de l'Oficina Reguladora del Pagament de Salari, i fa notar que una quantitat importantíssima dels pagaments que s'han fet a través d'ella ho han estat com a pagament d'Atur-Forgo. No cal esperar, doncs, que tot el Deute de l'Oficina sigui replegat. Aquest és un problema que cal estudiar entre el Govern de la República i el de la Generalitat, per establir en quina proporció un altre Govern hauria de cooperar a què el Pasdu d'aquesta Oficina sigui aprofitat, com a compensació a les possibilitats que pugui haver-hi de quantitats de pagaments que no estaven en situació de poder complir els deutes contractats. És optimista — afirma el senyor conseller — i crec que no hi haurà cap inconvenient en què el Govern de la República concedís una subvenció com a Atur-Forgo que ens permeti arribar al tancament de l'Oficina.

El dia 28 de juliol — seguí el senyor Terradellas — fou creada la Caixa Oficial de Decòmptes i Pagaments a l'Oficina de Decòmptes i Pagaments de la Generalitat, amb la garantia de factures per vendes o treballs i de Warrants de mercaderies dipositades. Aquest organisme era molt necessari, car moltes empreses es trobaven amb una manca de numerari perquè els ingressos que normalment haurien realitzat restaven ajornats indefinidament per trobar-se els deutors en zona de facció o per insolvidència dels quals havien de satisfer les factures pendents.

Des d'un punt de vista merament econòmic i financer de la Generalitat podia discurrir-se la conveniència de la creació d'aquestes dues entitats. Però he de dir que potser va ser aquest un dels més grans errors del Govern de la Generalitat, que als vuit dies següents d'existència el moviment fàcilment va saber endegar d'una manera ràpida tot un còmul de problemes que haurien portat un col·lapse total a la nostra vida econòmica i social.

El senyor Terradellas es refereix a les propugnes de les moralitats i a la transformació de la Comissaria General de Banca en Comissaria General de Banca, Borsa i Estalvi, dominada encara més facultats en tots els organismes que entraven a formar part d'aquesta Comissaria. El senyor conseller de Finances es refereix també a les relacions entre la Banca privada i el Banc d'Espanya; al Decret que estableix l'IVA del xec bancari; al bloqueig de tots els comptes pertanyents a persones que havien intervingut en la subversió; a l'Ordre per la qual les Suportals del Banc d'Espanya a Catalunya restaven facultades per a obrir en els Bancs que haguessin redempcions efectives que resultessin inconvertibles, uns comptes especials de crèdit que s'hauria amortitzat a mesura que les possibilitats dels referits establiments ho permetessin, etc.

El senyor Terradellas parla detalladament del problema de l'atrocament múltip, que va destruir l'obertura obligatòria de totes les caixetes de lloguer dels Bancs, obligant llurs propietaris a ingressar en compte corrent la plaia i els bil·lets dipositats en elles.

No vull allargar-me més — diu el senyor conseller — sobre els múltiples Decrets i Ordres emanats del Departament de Finances durant aquell temps. Fou un treball agotador i molt eficaç i aprofito l'avinentesa per a adreçar uns mots d'agraïment a tots els treballadors de Banca, Borsa i Estalvi que hi cooperaren.

El senyor conseller de Finances explica els principis que han informat la nova estructura de la Banca, continguda en els Decrets de l'Agad, que ha portat com a conseqüència la dissolució de les Comissaries General de Banca, Borsa i Estalvi, i la creació del Servei Tècnic del Crèdit i l'Estalvi i els dos grans organismes destinats a la suprema regulació d'aquestes activitats: el Consell Superior del Crèdit i de la Banca, i el Consell General de la Banca Catalana.

Calia preocupar-se també d'aquella obra que per la situació especial de l'ur empesa o bé per les particularitats de l'ur treball no podien cobrar la remuneració. I el Govern de la Generalitat, seguint la política d'atenció a la classe obrera, creava la situació especial de l'ur empesa o bé per les particularitats de l'ur treball no podien cobrar la remuneració. I el Govern de la Generalitat, seguint la política d'atenció a la classe obrera, creava la situació especial de l'ur empesa o bé per les particularitats de l'ur treball no podien cobrar la remuneració.

Fou aleshores que la Generalitat es va llançar corajosamente a fer una política que, si bé significava prendre's atribucions que uns llavors no teníem el Poder central, sabia que també nomen amb elles serviria eficaçment la possibilitat de la victòria de Catalunya i de la República, i, per tant, era imprescindible adoptar-les. Podem dir amb satisfacció que declarà el conseller — que gràcies a haver actuat així, i portant-nos com a patriotes, hem estat fidels a Catalunya i a la República. La nostra actitud és la que ha permès dues coses cabdals; primera, que la nostra vida política i social tingués cada dia més a normalitzar-se fins arribar a la total coordinació d'aquelles novacions que, puja apearallades, tota revolució, i segona, contribuir, com el qui més, a que la victòria es vegi cada dia més clara per als nostres ideals.

El senyor Terradellas es refereix a l'entusiasme que fou sortit del nostre poble les primeres milícies que anaren a Aragó i a Mallorca. Espontàniament, l'entusiasme del nostre poble havia creat un Exèrcit. Però això significava — diu Terradellas — la necessitat de crear-li una indústria de guerra. Una indústria que s'organitzava regular del seu autualliment. Calia, de més a més, assistir a la població civil d'Aragó que venia a refugiar-se entre nosaltres! Calia, en un mot, que sense perdre ni un instant, la Generalitat pogués disposar de les possibilitats d'ordre financer que tota guerra reclama!

Limitada als propis interessos, la Generalitat hauria pogut fer molt poca cosa. Havíem d'emprar procediments ràpids! Adoptar resolucions radicals! Elampliar les seves contribucions fins més enllà dels límits que l'Estatut i la Constitució li atorgaven! Si per escrits legalistes no ho hagués fet així, potser la derrota hauria estat el veredict dels fets.

Paral·lelament a aquestes necessitats, sorgien a casa nostra una infinitat de problemes greus: el de la Banca, el de les Caixes d'Estalvi, les empreses comercials i industrials abandonades per llurs propietaris i, en conseqüència, ocupades pels obrers, el treball paral·litzat. Semblava natural un col·lapse, que hauria arrossegat a un desastre. La Generalitat, amant, evità això que semblava inevitable, salvant a temps la nostra polidat i econòmica en tot allò que fou possible.

El senyor conseller diu que al seu anarar dos temps ben marcats en la vida de les finances de la Generalitat. L'un d'ells va del 19 de juliol fins al 20 de novembre, en què el Govern li concedí el Decret de facultats excepcionals, del qual surten tots els Decrets i Ordres que formaven l'anomenat "Pla de l'Agad". I l'altre, el segon, el que va de l'aplicació d'aquest fins a l'hora actual.

El senyor Terradellas passa a referir-se al problema de la Banca. Diu que la intervenció ràpida de la Generalitat evità perill gravíssim, car el Govern de la República no es trobava en condicions d'atendre i endegar els problemes que sorgien a Catalunya. El mateix dia 20 de juliol la Generalitat disposà la suspensió del funcionament dels organismes de Banca, Borsa i Estalvi, per a evitar un pànico i una crisi de capitals. Era necessari, però, anar ràpidament a una intervenció, i de per això que el Govern de la Generalitat el dia 23 de juliol decretava aquesta, i donava naixença a la Comissaria General de Banca.

— Inmediatament — diu el senyor conseller — ens trobàrem amb el problema que calia pagar els salaris de la primera setmana en els establiments industrials i comercials estancats amb motiu de la subvenció. És per això que el mateix dia 23 hom disposà que totes les operacions bancàries haurien d'esser destinades exclusivament al pagament d'aquests jornals; i és que el Govern de la Generalitat havia de vetllar pels mitjans de subsistència dels treballadors. En dies successius es va anar regulant la retirada de cabals dels Bancs, assegurant, però, que la retirada es fes d'acord amb les normes i moralitats establertes; fou llavors quan varen començar a ésser destinats delegats de la Generalitat als Bancs.

Calia preocupar-se també d'aquella obra que per la situació especial de l'ur empesa o bé per les particularitats de l'ur treball no podien cobrar la remuneració. I el Govern de la Generalitat, seguint la política d'atenció a la classe obrera, creava la situació especial de l'ur empesa o bé per les particularitats de l'ur treball no podien cobrar la remuneració.

El senyor Terradellas fa unes quantes consideracions respecte al funcionament de l'Oficina Reguladora del Pagament de Salari, i fa notar que una quantitat importantíssima dels pagaments que s'han fet a través d'ella ho han estat com a pagament d'Atur-Forgo. No cal esperar, doncs, que tot el Deute de l'Oficina sigui replegat. Aquest és un problema que cal estudiar entre el Govern de la República i el de la Generalitat, per establir en quina proporció un altre Govern hauria de cooperar a què el Pasdu d'aquesta Oficina sigui aprofitat, com a compensació a les possibilitats que pugui haver-hi de quantitats de pagaments que no estaven en situació de poder complir els deutes contractats. És optimista — afirma el senyor conseller — i crec que no hi haurà cap inconvenient en què el Govern de la República concedís una subvenció com a Atur-Forgo que ens permeti arribar al tancament de l'Oficina.

El dia 28 de juliol — seguí el senyor Terradellas — fou creada la Caixa Oficial de Decòmptes i Pagaments a l'Oficina de Decòmptes i Pagaments de la Generalitat, amb la garantia de factures per vendes o treballs i de Warrants de mercaderies dipositades. Aquest organisme era molt necessari, car moltes empreses es trobaven amb una manca de numerari perquè els ingressos que normalment haurien realitzat restaven ajornats indefinidament per trobar-se els deutors en zona de facció o per insolvidència dels quals havien de satisfer les factures pendents.

Des d'un punt de vista merament econòmic i financer de la Generalitat podia discurrir-se la conveniència de la creació d'aquestes dues entitats. Però he de dir que potser va ser aquest un dels més grans errors del Govern de la Generalitat, que als vuit dies següents d'existència el moviment fàcilment va saber endegar d'una manera ràpida tot un còmul de problemes que haurien portat un col·lapse total a la nostra vida econòmica i social.

El senyor Terradellas es refereix a les propugnes de les moralitats i a la transformació de la Comissaria General de Banca en Comissaria General de Banca, Borsa i Estalvi, dominada encara més facultats en tots els organismes que entraven a formar part d'aquesta Comissaria. El senyor conseller de Finances es refereix també a les relacions entre la Banca privada i el Banc d'Espanya; al Decret que estableix l'IVA del xec bancari; al bloqueig de tots els comptes pertanyents a persones que havien intervingut en la subversió; a l'Ordre per la qual les Suportals del Banc d'Espanya a Catalunya restaven facultades per a obrir en els Bancs que haguessin redempcions efectives que resultessin inconvertibles, uns comptes especials de crèdit que s'hauria amortitzat a mesura que les possibilitats dels referits establiments ho permetessin, etc.

El senyor Terradellas parla detalladament del problema de l'atrocament múltip, que va destruir l'obertura obligatòria de totes les caixetes de lloguer dels Bancs, obligant llurs propietaris a ingressar en compte corrent la plaia i els bil·lets dipositats en elles.

No vull allargar-me més — diu el senyor conseller — sobre els múltiples Decrets i Ordres emanats del Departament de Finances durant aquell temps. Fou un treball agotador i molt eficaç i aprofito l'avinentesa per a adreçar uns mots d'agraïment a tots els treballadors de Banca, Borsa i Estalvi que hi cooperaren.

El senyor conseller de Finances explica els principis que han informat la nova estructura de la Banca, continguda en els Decrets de l'Agad, que ha portat com a conseqüència la dissolució de les Comissaries General de Banca, Borsa i Estalvi, i la creació del Servei Tècnic del Crèdit i l'Estalvi i els dos grans organismes destinats a la suprema regulació d'aquestes activitats: el Consell Superior del Crèdit i de la Banca, i el Consell General de la Banca Catalana.

Calia preocupar-se també d'aquella obra que per la situació especial de l'ur empesa o bé per les particularitats de l'ur treball no podien cobrar la remuneració. I el Govern de la Generalitat, seguint la política d'atenció a la classe obrera, creava la situació especial de l'ur empesa o bé per les particularitats de l'ur treball no podien cobrar la remuneració.

Calia preocupar-se també d'aquella obra que per la situació especial de l'ur empesa o bé per les particularitats de l'ur treball no podien cobrar la remuneració. I el Govern de la Generalitat, seguint la política d'atenció a la classe obrera, creava la situació especial de l'ur empesa o bé per les particularitats de l'ur treball no podien cobrar la remuneració.

Fou aleshores que la Generalitat es va llançar corajosamente a fer una política que, si bé significava prendre's atribucions que uns llavors no teníem el Poder central, sabia que també nomen amb elles serviria eficaçment la possibilitat de la victòria de Catalunya i de la República, i, per tant, era imprescindible adoptar-les. Podem dir amb satisfacció que declarà el conseller — que gràcies a haver actuat així, i portant-nos com a patriotes, hem estat fidels a Catalunya i a la República. La nostra actitud és la que ha permès dues coses cabdals; primera, que la nostra vida política i social tingués cada dia més a normalitzar-se fins arribar a la total coordinació d'aquelles novacions que, puja apearallades, tota revolució, i segona, contribuir, com el qui més, a que la victòria es vegi cada dia més clara per als nostres ideals.

El senyor Terradellas es refereix a l'entusiasme que fou sortit del nostre poble les primeres milícies que anaren a Aragó i a Mallorca. Espontàniament, l'entusiasme del nostre poble havia creat un Exèrcit. Però això significava — diu Terradellas — la necessitat de crear-li una indústria de guerra. Una indústria que s'organitzava regular del seu autualliment. Calia, de més a més, assistir a la població civil d'Aragó que venia a refugiar-se entre nosaltres! Calia, en un mot, que sense perdre ni un instant, la Generalitat pogués disposar de les possibilitats d'ordre financer que tota guerra reclama!

Limitada als propis interessos, la Generalitat hauria pogut fer molt poca cosa. Havíem d'emprar procediments ràpids! Adoptar resolucions radicals! Elampliar les seves contribucions fins més enllà dels límits que l'Estatut i la Constitució li atorgaven! Si per escrits legalistes no ho hagués fet així, potser la derrota hauria estat el veredict dels fets.

Paral·lelament a aquestes necessitats, sorgien a casa nostra una infinitat de problemes greus: el de la Banca, el de les Caixes d'Estalvi, les empreses comercials i industrials abandonades per llurs propietaris i, en conseqüència, ocupades pels obrers, el treball paral·litzat. Semblava natural un col·lapse, que hauria arrossegat a un desastre. La Generalitat, amant, evità això que semblava inevitable, salvant a temps la nostra polidat i econòmica en tot allò que fou possible.

El senyor conseller diu que al seu anarar dos temps ben marcats en la vida de les finances de la Generalitat. L'un d'ells va del 19 de juliol fins al 20 de novembre, en què el Govern li concedí el Decret de facultats excepcionals, del qual surten tots els Decrets i Ordres que formaven l'anomenat "Pla de l'Agad". I l'altre, el segon, el que va de l'aplicació d'aquest fins a l'hora actual.

El senyor Terradellas passa a referir-se al problema de la Banca. Diu que la intervenció ràpida de la Generalitat evità perill gravíssim, car el Govern de la República no es trobava en condicions d'atendre i endegar els problemes que sorgien a Catalunya. El mateix dia 20 de juliol la Generalitat disposà la suspensió del funcionament dels organismes de Banca, Borsa i Estalvi, per a evitar un pànico i una crisi de capitals. Era necessari, però, anar ràpidament a una intervenció, i de per això que el Govern de la Generalitat el dia 23 de juliol decretava aquesta, i donava naixença a la Comissaria General de Banca.

— Inmediatament — diu el senyor conseller — ens trobàrem amb el problema que calia pagar els salaris de la primera setmana en els establiments industrials i comercials estancats amb motiu de la subvenció. És per això que el mateix dia 23 hom disposà que totes les operacions bancàries haurien d'esser destinades exclusivament al pagament d'aquests jornals; i és que el Govern de la Generalitat havia de vetllar pels mitjans de subsistència dels treballadors. En dies successius es va anar regulant la retirada de cabals dels Bancs, assegurant, però, que la retirada es fes d'acord amb les normes i moralitats establertes; fou llavors quan varen començar a ésser destinats delegats de la Generalitat als Bancs.

Calia preocupar-se també d'aquella obra que per la situació especial de l'ur empesa o bé per les particularitats de l'ur treball no podien cobrar la remuneració. I el Govern de la Generalitat, seguint la política d'atenció a la classe obrera, creava la situació especial de l'ur empesa o bé per les particularitats de l'ur treball no podien cobrar la remuneració.

[Hitler vol. for-se simpàtic als EE III]

**Hitler vol fer-se simpàtic als EE. UU.
però li veuen la trampa**

Berlin, 1. — L'agència DNB comunica oficialment que, en el successiu, de moment, a les negociacions d'envergadura. — Fabra.

**ABA RESULTA QUE HITLER
I EL PAPA SON AMIGOS**

Berlín, 1. — Fa dies va circular el rumor que von Papen, que acaba d'abandonar el seu càrrec a Viena, seria encarregat d'una nova missió especial que l'acreditaria, aquesta vegada, proper al Vescicari. A Berlín es desclara que

L' "Anzeiger Vorposten", generalment

EL PAPA HA REBUT EL BISBE DE BERLIN
Ciutat del Vaticà, 1. — El Papa ha rebut monsenyor Presing, bisbe de Berlín. — Fabra.

**PEL MAIG A ITALIA FARÀ
EL "MES D'ADOLF"**

Berlin, 1. — L'Agència DNB anuncia que la visita de Hitler a Itàlia tindrà lloc dintre de la primera quena de maig. El Führer-canceller viatjarà, durant la seva estada a Itàlia que durarà uns vuit dies, Roma, Florència i Nàpols. Es celebrarà a honor sua una desfilada militar, una marxa de nombroses banderes, i grans manifestacions del partit feixista.

Aquest comunicat és la primera notícia que es publica a Alemanya referent al viatge del Führer a Itàlia amb caràcter oficial. A les esferes estrangeres es suscita el dubte de si el govern alemany no h'volgut fins ara trasllatar la mala impressió produïda a Itàlia pel silenci del canceller el dia del discurs del 20 de febrer, amb relació a aquest viatge. — Fabra.

**EL BELL ADOLF. DEDICAT
RETRATS ALS GENERAL
QUE HA ABANDONAT**

serm, i — *Agència octidua* i
cional-socialista DNB publica un
maniac que dia així:
"El Führer-canceller ha expressat
en cartes autògrafs, la seva cordi-
gratitud i el seu reconeixement p-
minents serous prestats a les for-
armades pels generals passats a la n-
serva, com a resultat de les mesur-
ordinades el 4 i el 23 de febrer.
mateix temps, els ha fet lliuram-
d'un retrat sen amb dedicatòria
tògrafa." — *Fabra*.

**I UN BASTO DE MARISCAL
AL SEU ESTIMAT GOERIN**

Berlin, 1. — Hitler, com a cap de forces alemanyes, ha fet avui lliurement a Goering del bastó de mariscal amb motiu del tercer aniversari de creació de l'Exèrcit de l'aire. — Fab

Examinarà en tercera lectura

cent. Del darrer paràgraf de l'article 8, redactat pel Senat, la Cambra ha fet un article 8 bis. Per haver demanat el Govern, la Cambra s'ha anat a reunir-se demà, a les nou vespres, per tal d'examinar en quarta lectura el projecte tornat pel Senat.

La reunió del Consell

L'Entesa Balcànica a Ankara.

Ankara, 1. — Així que s'hagué acabat la reunió del Consell de l'Imperi

Baloaria, el president del consell Ministres grec, senyor Metaxas, i el ministre de Bulgària, al qual indicà breument les línies generals de la conferència, i després, després de l'aquesta manera, abans de ser publicat, donar-lo a conèixer al Govern. Els dos discursos polítics que se'n feren, amb els quals es posà en relleu la importància que els participants donen a l'eventualitat particular de Bulgària. — Fàbra.

CLAUSTRIS DELS TRACTATS GRECO-TURCS DE MUTU AJUT

Ankara, 1. — El tractat greco-turc dels "claus" a signat, el 24 de març del 1966, i el pacte d'entesa oficial de novembre del 1953, que acordava, a través dels seus articles, que en cas d'una guerra, una de les aliances seria con-

lents les objectes d'un atac no pre-
sent per part d'una tercera potèn-
cia de varies, l'altra part contractant
posarà, amb la força de les armes,
el necessari, al pas de municions
subministrats a la nació agressora.
Ira això, haurà d'emergir tots
sua escorços per tal de remedar la
situació, i, si la guerra es converteix
un fet, estudiarà la manera d'al-
lar la situació i trobar una solució
sàdigue amb llurs interessos.
dones parts no toleraran tampoc
llurs territoris la formació ni pre-
sència d'organitzacions hostils al
gim governamental dels dos països,
altres compromisos tals: l'altres
plurilaterals de les dues parts con-
stants següent en virtut. — Fabra

MAN RUBRICAT EL TRACTAT GRECO-TURC

LA FIRMA SOLEMNE ES PAR A ATENES

Ankara, 1. — Metaxas i Rustu han rubricat el tractat addicional greco-turc, en el qual l'assemblea constant Gvernativa hauran d'establir constant contacte per tal de canviar impressions sobre totes les qüestions que els puguin interessar. La sol·licitud de firma del tractat tindrà lloc a Atenes quan el president del Consell i el ministre de Relacions Exteriors de Turquia visitin la capital grega que es proposen portar a cap entre d'abril o maig — Fehra.

S. R. I.
Ajuden les víctimes
del feixisme

¿Toscanini es desdirà del que havia anunciat?

Toscanini, el famós director d'orquestra italià, ha decidit fa temps no visitar els països sotmesos a règim de dictadura. En tindrà l'assemblea el nostre Pau Casals, que també, per aquesta raó, ha declinat invitacions, sota altres aspectes pels negligibles.

Fa dos mesos Toscanini va signar un contracte per tal de prendre part en els anuets festivals de Salzburg. El doctor Huc Murgbauer, director de l'Orquestra Filharmònica de Viena, és l'encarregat d'arranjar el

Prin... ha... passat... de mesos, i du-
rant aquest temps el capellera Schil-
sching ha tingut temps d'anar a
Berchtesgaden a rebre ordre de Hitler.

Toscanini va apressar-se a comunicar
un telegrama:

"Ho sento infinitament. Impossibilitat
d'anar desd'ara a causa de la vostra ci-
rurgia".

Hom pot imaginar fàcilment el desceper del doctor Murghauer. Aclarir els mots i les idees al telègram que aguant al cap de pocs hores que el canceller Schuschnigg havia pronunciat el seu famós discurs afirmant que Àustria restava Estet lliure, va adreçar a Toscanini. Dels altres:

"Trameto per pista certificada el text del discurs Schuschnigg. He marcat passatges d'importància. Examineu atentament paràgrafs subratllats vermells. Esperem conèixer Àustria restat lliure influència nazi valdreu revertir vostra decisió. Murghauer."

Les cancelleries de tot el món ja han interpretat el famós discurs. ¿Com l'interpretarà Toscanini?

Ho sabem d'ací a pocs dies.

Gabriel d'Annunzio,
poeta i novel·lista fa-
mós, instaurador de

la teoria dels tets con-
sumats a Europa,
mor a 74 anys

Gardone Riviera (Brescia), 1. (Ur-
gent). — A dos quarts de nou de
vespres ha mort el poeta Gabriel d'An-
nunzio. — Fabra.

*Gabriel d'Annunzio, pel seu escri-
ble nom Gastano Rognetta, ha calat
un dels personatges més pintorescos
del darrer mil·lenni. Amb ell desapareix
tota una època, grandiosíssima
teatral, adreçada del gest i de la pa-
ssa abundant. Net el 1894 en plena
Adriàtica, a bord d'un vaixell, la seva
vida entrarà tota marcada per aquesta
naufragi espectacular. De bon hori-
zont, cadascun poëta i novel·lista i es fa
tre tant pels llibres que escriu, pleni-
fica un simbolisme agressiu i d'una gran
inmenable d'inspiració, com pels seus*

amora espectacular i per les seves gestes justosos i extravagants. L'any 1898 es elegí diputat i s'afilià al partit socialista. Començà aleshores l'accidental carrera política que el durà fins a l'apogeu de la conquesta de Plume, l'encum del Gran Nord, i, prou per a ell, el més humil dels humans: la rendida mortal tant acompanyat polític i sobretot el gran començant que es Hitler.

Es podà amb una duquessa i es divorcià tot seguit. Amic de les actrius més famoses, feu al teatre obres resonants, pimes al gaudir i de noves tals d'expressió. Entre elles "La Filleul de Jorio", "La Nauf" i "La Gioconda" assoliren els honors de la representació arreu del món i contribuïren tant o més que els seus personatges i foguero i les seves novelles satírics i farses.

[illegible]

En els darrers anys escribia poc. L'obra més recent aquien esser un libre escrit en francès, "Le livre d'ourd-mes miracle", mena d'estrany casual.

[illegible]

serà atenuada amb molts articles planguida amb milers de notes menològiques i fins a raig de pioma. Dime- nent, però, fora dels ulls dels lectors de l'edició d'Itàlia, i que no es trobava, de moda, era encurtidat la res- ponsabilitat en la literatura mundial. Esperem les notícies més detallades de la seva obra, que deu haver estat as- pectant i, simplement com el natiu- ment i com tota la vida de Goethe, Rappaport, autor de "Francesca Rimini" i de tantes altres obres.

neo-romanticisme más delirant.